

Dosar nr.

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI
ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Şedința publică din data de 20 septembrie 2024

Curtea constituță din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelanta părătă **XXXXXXXXXX**, împotriva sentinței civile nr. din data de 18.01.2024 pronunțate de Tribunalul Ialomița – Secția Civilă, în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimatul reclamant **XXXXXXXXXX**, pe fond cauza având ca obiect „contestație decizie pensionare”.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că apelanta a solicitat, prin cererea de apel, judecata în lipsă conform prevederilor art. 223 alin. (3) Cod de procedură civilă.

Curtea rămâne în pronunțare cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept, cu privire la incidența în cauză a dispozițiilor art. 20 alin. 2 din O.U.G nr.59/2000, forma anterioară intrării în vigoare a actualei legi a pensiilor, și cu privire la perioadele luerate anterior datei de 01.04.2001.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată sub nr. reclamantul **XXXXXXXXXX**, în contradictoriu cu părăta **XXXXXXXXXXXXXX**, a solicitat ca prin hotărâre judecătoarească să se dispună anularea deciziei nr. privind acordarea pensiei anticipate parțiale, obligarea părătei să recalculeze drepturile sale de pensie cu valorificarea adeverinței nr. nr.2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița precum și la plata diferențelor rezultate ca urmare a recalculării drepturilor de pensie.

Prin **sentința civilă nr. din data de 18.01.2021, pronunțată de către Tribunalul Ialomița - Secția Civilă, în dosarul nr.** a fost admisă excepția tardivităjii contestării deciziei nr. din 28.02.2023, invocată de părăta **XXXXXXXXXXXXXX**.

A fost admisă ca intemeiată în parte cererea formulată de reclamantul **XXXXXXXXXX**, în contradictoriu cu părăta **XXXXXXXXXXXXXX**.

A fost obligată părăta să procedeze la emiterea unei decizii de acordare a pensiei pentru limită de vîrstă reclamantului începând cu data de 01.08.2023 și cu valorificarea adeverinței nr. /12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița.

A fost obligată părăta către reclamant la plata diferențelor dintre pensia recalculată potrivit prezentei sentințe și pensia încasată, începând cu data de 01.08.2023.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Conform art. 248 alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă, instanța se va pronunța cu prioritate asupra excepția tardivității invocată de părăta XXXXXXXXXXXXXXXX, excepție pe care a admis-o pentru următoarele considerente:

Reclamantul beneficiază de pensie anticipată parțială conform deciziei nr. 166226/28.02.2023, prin prezenta cerere de chemare în judecată reclamantul a își teles să conteste această decizie.

Potrivit art. 149 al. 1 din legea 263/2010 (forma în vigoare la data emiterii deciziei nr. 124036/15.03.2017) „(1) Deciziile de pensie emise de casele teritoriale de pensii pot fi contestate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Comisia Centrală de Contestații.”

Potrivit art. 150 din legea 263/2010 „(3) În soluționarea contestațiilor, Comisia Centrală de Contestații adoptă hotărâri.

(4) Termenul de soluționare a contestației este de 45 de zile de la data înregistrării acesteia.”

Potrivit art. 151 al. 2 din legea 263/2010 „(2) Hotărârile prevăzute la art. 150 alin. (3) pot fi atacate la instanța judecătorească competență, în termen de 30 de zile de la comunicare.”

Din dispozițiile legale enunțate mai sus rezultă că deciziile de pensie pot fi contestate în termen de 30 de zile de la comunicare la Comisia centrală de contestații care soluționează contestația în termen de 45 de zile de la înregistrare. Persoana nemulțumită de soluția dată contestației poate ataca hotărârea comisiei de contestații la instanța de judecată în termen de 30 de zile de la comunicarea soluției datei de comisie.

Cererea de chemare în judecată nr. 1251/98/2023 a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Ialomița la data de 13.11.2023.

Față de cele reținute mai sus, instanța a admis excepția tardivității invocată de părăta și a respins ca tardiv formulat acest capăt de cerere.

Cu privire la capătul de cerere privind obligarea părătei să recalculeze drepturile sale de pensie cu valorificarea adeverinței nr. nr.2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița precum și la plata diferențelor rezultate ca urmare a recalculării drepturilor de pensie, instanța a reținut:

Potrivit inscrișurilor depuse la filele 17-19, respectiv cererea nr.19751/04.10.2023 și răspunsul la petiția nr.19751/03.11.2023, reclamantului XXXXXXXXXXXXXXXX i-a fost respinsă cererea de recalculeare a drepturilor de pensie nefiind valorificată adeverința nr. 2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița cu motivarea că activitatea desfășurată în locurile de muncă din domeniul silviculturii, în condițiile art.20, alin.2 din OUG nr.59/2000, cu modificările și completările ulterioare nu face parte din categoria locurilor de muncă înădrătate în condiții speciale conform prevederilor legii nr.263/2010 și în consecință nu există temei legal pentru recalculearea drepturilor de pensie .

La dosarul cauzei, fișa 9, reclamantul a depus adeverința nr. 2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Padurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița, care atestă faptul că în perioada cuprinsă în intervalul 04.04.1983-30.04.2023, reclamantul în calitate de pădurar, brigadier silvic, tehnician silvic, subinginer silvic, inger silvic a desfășurat activități specifice, respectiv: paza fondului forestier, control silvic, luerări de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, activități ce reprezintă loc de muncă în condiții speciale.

Fotodată, emitentul adeverinței, fostul angajator al reclamantului menționează că pe perioada derulării contractului individual de muncă reclamantul a desfășurat conform fișei postului și documentelor interne, activități care se înadrează în prevederile art.20 alin.2 din OUG nr.59/2000.

De asemenea la dosarul cauzei, filele 72-84, a fost depus carnetul de muncă seria B.C., nr.0269334 și adeverința nr.459/30.01.2023-fișele 67-71 din care rezultă că reclamantul a fost salariatul fostului Inspectorat Silvic Județean Ialomița-Ocolul Silvic Urziceni, devenit ulterior Romsilva SA-Filiala Teritorială Ocolul Silvic Urziceni și Direcția Silvică Ialomița- Ocolul Silvic Urziceni, în perioada cuprinsă în intervalul 04.04.1983-30.04.2023, având funcția de pădurar, brigadier silvic, tehnician silvic, subinginer silvic, inger silvic .

Analizând buletinul de caleul anexă la decizia nr. privind acordarea pensiei anticipate parțiale ,depuș la fiilele 35-50, instanța a constată că părăta nu a valorificat perioada cuprinsă în intervalul 04.04.1983-30.04.2023 ea fiind încadrată în grupa I de muncă, respectiv condiții speciale de muncă.

Cadrul legal incident cauzei deduse judecății:

Articolul nr.20 din legea nr.234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic prevede:

.. (1) Personalul silvic are drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare, precum și pe cele stabilite prin contractele individuale și/sau colective de muncă și contractele de mandat încheiate în condițiile legii.

(2) Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatari forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și impăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.

(3) Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

(4) Perioada de vechime în muncă realizată în condiții speciale de muncă se înregistrează de către angajator, iar dovada se face cu adeverințe eliberate de către angajator sau de către deținătorii legali de arhive.”.

Prin decizia nr.36/2023 din 15.05.2023 ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția 1 civilă, în Dosarul nr.

, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019 și, în consecință, a stabilit că:

Locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se înadrează ope legis în condiții speciale.

Personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.”

Se reține în decizia nr.36/2023 din 15.05.2023 că:

„112. Astfel, prin dispozițiile art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 15 al Legii nr. 234/2019, se prevede că: „Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatari forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și impăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.”

113. Potrivit chiar expunerii de motive avute în vedere la adoptarea Legii nr. 234/2019, ținând cont de realitățile derivate din evoluția domeniilor de activitate în care funcționează

personalul silvic, legiuitorul a urmărit recunoașterea activităților din domeniul silviculturii în categoria celor care implică prin natura lor indatoriri și riscuri deosebite și includerea acestora în categoria condițiilor speciale de muncă.

114. Până la acest moment, potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, procedura de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale includea anumite etape, în ordinea cronologică indicată de text, iar una din condițiile esențiale este obținerea avizelor necesare încadrării, această hotărâre de Guvern prevăzând o procedură obligatoriu de urmat.

115. Având în vedere faptul că Legea nr. 234/2019 a prevăzut expres că locurile de muncă în care personalul silvic desfășoară anumite activități, enumerate limitativ în art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, iar perioadele în care personalul silvic a desfășurat activitățile respective reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, fără nicio altă trimitere la prevederi legale adiacente domeniului de interes în discuție, fără nicio referire la criterii și metodologii de încadrare a locurilor de muncă din care să rezulte caracterul special al condițiilor de muncă în care prestează activitatea acest personal de specialitate, se desprinde concluzia că, în ceea ce privește activitățile în discuție, nu există obligația angajatorului de a parurge procedura metodologică prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003. Pentru considerente similare nu trebuie îndeplinite condițiile impuse de art. 30 din Legea nr. 263/2010, Legea nr. 234/2019 impunându-se ca legea specială ulterioară care derogă de la legea generală în materie.

116. După cum s-a reținut și prin Decizia nr. 24 din 14 octombrie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin raportare la personalul care desfășoară activitatea în serviciile de anatomicie patologică și prosecturi ale spitalelor, precum și personalul disciplinelor universitare de anatomicie, de histologie, de anatomicie patologică și al catedrei de biologie celulară, respectiv la legislația specială specifică acestei categorii profesionale, dispozițiile legii speciale nu pot fi interpretate limitativ, cu reținerea doar parțială a efectelor recunoașterii condițiilor speciale de muncă, menținând și necesitatea obținerii de avize de la inspectoratul teritorial de muncă, prin care să fie atestat caracterul special al condițiilor de muncă în care își desfășoară activitatea personalul silvic.

117. Prevederile stipulate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 realizează astfel ope legis o încadrare efectivă în condiții speciale a unor locuri de muncă dintr-un domeniu ocupațional determinat, textul de lege făcând referire expresă la locurile de muncă din domeniul silvicultură, fiind apoi enumerate activitățile ce determină după sine reținerea condițiilor speciale.

118. Acestea constituie dispoziții speciale, derogatorii de la dreptul comun, de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale, nemaifiind deci necesară parcurgerea procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003.

132. Astfel, trebuie subliniat că în cuprinsul art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, astfel cum a fost modificat prin art. 1 pet. 15 al Legii nr. 234/2019, se menționează că locurile de muncă din domeniul silvicultură care presupun desfășurarea anumitor activități enumerate în text „reprezintă” locuri de muncă în condiții speciale, ceea ce înseamnă recunoașterea activităților din domeniul silviculturii în categoria condițiilor speciale de muncă, iar nu încadrarea acestora în condiții speciale, intenția legiuitorului fiind aceea de a se confirma o realitate existentă, iar nu de a se crea una nouă și care să nu fi existat anterior. În același sens se specifică în continuare faptul că „Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vîrstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie”, reieșind și de aici intenția certă a legiuitorului de recunoaștere și pentru trecut a acestei încadrări.

138. Concluzionând, personalul silvic care a desfășurat, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 59/2000 beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din aceeașiordonanță de urgență, astfel, perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale reprezintă stagiu de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

145. De altfel, întrucât prin dispoziții legale speciale statul a reglementat încadrarea în condiții speciale de muncă a activității personalului silvic de maniera dată prin Legea nr. 234/2019, este evident că și-a asumat riscurile aferente sub aspectul contributivității.

146. Drept urmare, obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonață de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuților de asigurări sociale, iar doavada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.”

Potrivit art.125 din HG nr.257/2011:“ Angajatorii sau orice alți deținători de arhive sunt direct răspunzători, în condițiile legii, de legalitatea, exactitatea și corectitudinea datelor, elementelor și informațiilor pe care le inseră, în baza documentelor deținute, în adeverințele pe care le eliberează în vederea stabilirii, recalculării sau revizuirii drepturilor de pensie.”

Analizând adeverința nr. /12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița, instanța a constatat că aceasta înlănuște exigențele legale respectiv: emitent- Direcția Silvică Ialomița - angajatorul reclamantului, funcția și locul de muncă- pădurar, brigadier silvic, tehnician silvic, subinginer silvic, inginer silvic în cadrul Ocolului Silvic Urziceni , perioada în care aceasta a prestat muncă încadrată în condiții speciale de muncă - 04.04.1983-30.04.2023 - temeiul legal în baza căruia a avut loc încadrarea-art.20 alin. 2 din OUG nr.59/2000, menționarea expresă a activităților prestate de reclamant: activități de pază fond forestier și impăduriri, control silvic și cinegetic ,lucrări de teren, atribuții conform fișei postului și documentelor interne.

Din dispozițiile legale enunțate mai sus, instanța a reținut că reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatari forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și impăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.

Și în consecință procedând la verificarea celor menționate de angajator în adeverința nr. nr. /12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița în raport de prevederilor art.20.alin. (2) din legea nr.234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonației de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic , instanța a constatat că printre activitățile enumerate de acest text de lege se regăsesc și activitățile prestate de reclamant, respectiv cele referitoare la lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și impăduriri, control silvic și paza fondului forestier.

Instanța a constatat că părăta a ignorat decizia nr.36/2023 din 15.05.2023 a ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE la solicitarea reclamantului de recalculare a drepturilor sale de pensie, reținând în mod total eronat că nu există temei legal pentru a proceda la valorificarea adeverinței nr.2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița, care atestă că activitatea prestată de reclamant este încadrată în condiții speciale de muncă.

Instanța a apreciat că o asemenea interpretare este ilegală deoarece prin decizia nr. 36/2023 din 15.05.2023 ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE a stabilit că locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonață de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează ope legis în condiții speciale.

Prin fapta sa, nevalorificarea adeverinței nr. /12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița, părăta și-a depășit prerogativele, ignorând

dispozițiile legale și cenzurând voința expresă a angajatorului emitent de încadrare a activității reclamantului în condiții speciale de muncă , privându-l pe reclamant de la drepturile sale legale și încălcând principiile care stau la baza sistemului unitar de pensie, respectiv principiul obligativității, principiu potrivit căruia drepturile de asigurări sociale se exercează corelativ cu îndeplinirea obligațiilor, principiul incesabilității, principiul egalității.

Că atare, instanța a constatat că reclamantul este îndreptățit să beneficieze de recalcularea drepturilor sale de pensie cu valorificarea adeverinței nr.2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița începând cu data de 01.08.2023.

Corespondând intreg materialul probator și având în vedere dispozițiile legale mai sus enunțate, instanța a apreciat că părțea în mod cu totul nejustificat nu a procedat la valorificarea adeverinței nr.2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița, respectiv a perioadei cuprinse în intervalul 04.04.1983-30.04.2023 încadrată în condiții speciale de muncă, atâtă timp cât legislația incidentă speței statuează că sunt valorificate la stabilirea/sau recalcularea drepturilor de pensie adeverințele care îndeplinește condițiile de fond și forma, iar răspunderea pentru legalitatea, exactitatea și corectitudinea datelor, elementelor și informațiilor pe care le inseră aparține exclusiv angajatorului emitent sau deținătorului de arhivă.

În ceea ce privește capătul de cerere privind plata diferenței dintre pensia cuvenită conform prezentei sentințe și cea încașată, instanța a apreciat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 107 alin. 5 din Legea 263/2010, a obligat părțea către reclamant la plata diferențelor rezultate începând cu data de 01.08.2023.

În consecință, tribunalul a admis că intemeiată în parte cererea formulată de reclamantul XXXXXXXXXXXXXXXX în contradictoriu cu părțea XXXXXXXXXXXXXXX și a obligat părțea să procedeze la emiterea unei decizii de acordare a pensiei pentru limită de vîrstă reclamantului începând cu data de 01.08.2023 și cu valorificarea adeverinței nr.2627/12.07.2023, emisă de Regia Națională a Pădurilor-Romsilva-Direcția Silvică Ialomița și a fost obligată părțea către reclamant la plata diferențelor dintre pensia recalculată potrivit prezentei sentințe și pensia încașată, începând cu data de 01.08.2023.

Împotriva acestei sentințe a declarat **apel** părțea XXXXXXXXXXXXXXX.

În cererea intemeiată în drept pe dispozițiile art.466 C.prciv., apelanta părță a solicitat admiterea apelului .

Un prim motiv de critică îl reprezintă faptul că Tribunalul Ialomița ne obligă la recalcularea pensiei pentru limită de vîrstă a intimatului-reclamant.

Prin cererea de chemare în judecată, intimatul-reclamant solicită recalcularea drepturilor de pensie anticipată parțială cu valorificarea adeverinței nr. 2627/12.07.2023 emisă de RA Romsilva-Direcția Silvică Ialomița iar noi am făcut dovedă cu inserisurile depuse la dosar că acesta beneficiază de o pensie anticipată parțială nu de o pensie pentru limită de vîrstă.

Că atare, instanța de fond nu putea dispune emiteră unei decizii de acordare a unei pensii pentru limită de vîrstă (în situația în care găsea intemeiată așțiunea), fiind cont de faptul că intimatul a solicitat recalcularea drepturilor de pensie aflată în plată cu valorificarea adeverinței emise de Romsilva- Direcția Silvică Ialomița și având în vedere prevederile art. 107 alin. 3 și alin. 5 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, modificată și completată.

"Art. 107 (3) Pensia poate fi recalculată prin adăugarea veniturilor și/sau a stagilor de cotizare, perioadelor asimilate stagilor de cotizare prevăzute de lege și prin valorificarea altor documente de natură să conducă la modificarea drepturilor de pensie, nevalorificate la stabilirea acesteia.

(5) Sumele rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (3) și (4) se acordă începând cu luna următoare celei în care a fost înregistrată solicitarea."

Mai mult, din sentința civilă nr. 481/18.01.2024 nu rezultă că instanța de fond a analizat dacă prin valorificarea adeverinței nr. 2627/12.07.2023 emisă de RĂ Romsilva-Direcția Silvică

Ialomița, pensia care se cuvine intimatului este una pentru limită de vârstă în loc de o pensie anticipată parțială cum a fost stabilită de apelantă.

Pe de altă parte, Tribunalul Ialomița a dispus ca recalculara pensiei să se facă începând cu data de 01.08.2023 fără să țină cont de faptul că intimatul a depus solicitarea de valorificare a adeverinței nr. 2627/12.07.2023 emisă de RA Romsilva-Direcția Silvică Ialomița în 04.10.2023, fiind înregistrată sub nr. 19751/04.10.2023 la CJP Ialomița. Ca atare, făcând aplicarea art. 107 alin.3 și alin. 5 din Legea nr. 263/2010, modificată și completată, data de la care se poate recalcula pensia anticipată parțială poate fi 01.11.2023.

Un alt doilea motiv de critică îl constituie interpretarea greșită de către instanță de fond a legislației în materie de asigurări sociale și pensii.

Intimatul-reclamant figurează în evidențele XXXXXXXXXXXXX ca beneficiar al unei pensii anticipate parțiale, stabilită prin Decizia nr. 166226/28.02.2023, cu plata drepturilor începând cu 01.05.2023.

Cu cererea nr. 19751/04.10.2023, reclamantul a solicitat valorificarea Adeverinței nr. 2627/12.07.2023 emisă de Direcția Silvică Ialomița-Ocolul Silvic Urziceni, privind închiderea în condiții speciale de muncă a activității desfășurate în perioada: 04.04.1983-30.04.2023 ca pădurar, brigadier silvic, tehnician silvic, șef districet, subinginer silvic, inginer silvic.

Conform răspunsului administrativ nr. 19751/03.11.2023 - pe care îl apreciază legal și temeinic - XXXXXXXXXXXXX respinge solicitarea intimatului "întrucât activitatea desfășurată în domeniul silviculturii, în condițiile art. 20 alin. 2 din OUG nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, cu modificările și completările ulterioare, nu face parte din categoria locurilor de muncă închidrate în condiții speciale conform Legii nr. 263/2010 și, în consecință nu există temei legal de recalculara a drepturilor de pensie."

Potrivit dispozitivului Deciziei ICCJ nr. 36/2023, publicată în Monitorul Oficial, partea I a nr. 580/27.06.2023:

"Locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se închidrează ope legis în condiții speciale.

Personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de închiderea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuților de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001."

Prevederile Deciziei ICCJ nr. 36/2023 aduc o interpretare care nu este în concordanță nici cu principiile legii cadru din domeniul pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, nici cu legislația în domeniul fiscalității-Codul fiscal.

Având în vedere cele de mai sus, consideră că aplicarea corectă a prevederilor art. 20 din OUG nr. 59/2000 modificată și completată prin Legea nr. 234/2019 și valorificarea în condiții speciale de muncă a perioadelor de activitate ce fac obiectul acestei legi, în contextul Deciziei nr. 36/2023 a ICCJ se poate face numai după modificarea Legii nr. 263/2010 prin care să fie reglementate toate problemele menționate anterior și care să se reflecte în legislația privind sistemul public de pensii.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, dacă vor fi solicitate, solicită să se facă aplicabilitatea art. 451 alin. 2 Cod procedura civilă. Menționează că instanța are posibilitatea să reducă onorariul de avocat, atunci când acesta este „vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele”, potrivit art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă, fără ca aceasta să însemne intervenirea în raporturile dintre avocat și clientul său, în acest sens, Curtea Constituțională a stabilit (Decizia nr.401 din 14 iulie 2005, publicată în M. Of. nr.848 din 20 septembrie 2005)

că, fără a interveni în raporturile dintre părți, cenzurarea onorariului de către instanță este posibilă, având în vedere că prin însușirea acestuia potrivit hotărârii judecătoarești pronunțate, creația devine certă, lichidă și exigibilă, dobândind totodată, caracter de opozabilitate față de partea potrivnică. Așa fiind, invocarea art.127,128 și 129 din Statul profesiei de avocat subliniază tomai caracterul inter partes al stabilirii onorariului avocațial, fără însă să poată influența aplicarea criteriilor legale în cazul în care instanța apreciază că se impune reducerea acestuia.

În consecință, solicită admiterea apelului și schimbarea în tot a hotărârii apelate în sensul respingerii acțiunii.

Deși legal citat, intimatul nu a formulat întâmpinare.

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o dezlegare de principiu cu privire la o chestiune de drept, constată următoarele:

Curtea constată îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 alin.1 din OUG nr.62/2024 Cpc: „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatănd că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”. De asemenea, domeniul de aplicare se circumscrize art.1 alin.1 din OUG nr.62/2024: „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”.

Așa fiind, va dispune sesizarea Î.C.C.J. pentru a pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „Dacă dispozițiile art.20 alin.2 din OUG nr.59/2000 (forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr.360/2023) se aplică și perioadelor luate anterior datei de 01.04.2001.”

Art.20 alin.2 din OUG nr.59/2000, forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr.360/2023, are următorul conținut: „Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a arivelor naturale protejate; control silvie și cinegetic; exploatari forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale”.

În opinia Curții, prevederile anterior citate nu sunt aplicabile perioadei anterioare datei de 01.04.2001. Astfel, intenția legiuitorului de a reglementa activitățile desfășurate în condiții speciale de muncă este evidentă din reglementarea acestora în textul art.30 din Legea nr.263/2010, fiind prevăzute locurile de muncă în condiții speciale (fiind posibilă completarea acestora prin acte normative cu forță juridică egală). Cu toate acestea, la alin.4-5 al art.30 sunt prevăzute cazuri exprese de asimilare a stagiuului de cotizare în condiții speciale de muncă pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001.

Pe cale de consecință, în lipsa unei prevederi explicite în acest sens pentru cazul concret al domeniului silvic, perioada anterioară datei de 01.04.2001, luate în aceste condiții specifice de muncă, nu poate fi asimilată stagiuului de cotizare în condiții speciale, orice excepție fiind de strictă interpretare și aplicare și fiind reglementată ca atare.

Prezenta încheiere se va comunica, prin adresă, Înaltei Curți de Casație și Justiție (atașându-se, în copie, cererea de chemare în judecată, sentința primei instanțe, apelul, întâmpinările), se va aduce la cunoștința conducerii Secției VII-a Civile și se va transmite prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

Față de considerentele evocate anterior, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă dispozițiile art.20 alin.2 din OUG nr.59/2000 (forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr.360/2023) se aplică și perioadelor luate anterior datei de 01.04.2001.”

În baza disp. art. 2 alin. 3, art. 4 din OUG nr. 62/2024 rap. la 520 alin.2 Cpe, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă dispozițiile art.20 alin.2 din OUG nr.59/2000 (forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr.360/2023) se aplică și perioadelor luate anterior datei de 01.04.2001.”

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă suspendă judecarea cauzei privind soluționarea cererii de apel formulate de apelanta părătă XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței civile nr. 48 din data de 18.01.2024 pronunțate de Tribunalul Ialomița Secția Civilă, în dosarul nr. 1251/98/2023, în contradictoriu cu intimatul reclamant XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării în ceea ce privește măsura suspendării cauzei.

Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 20.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte

Judecător

Grefier

Corporation of Christ
Robert